

Els tres garberets

♩ = 100

Si n'hi ha tres garberets que viuen a la muntanya
n'han baixat a l'Empordà segant una quinzenada.

*Sega-me'l arran,
sega-me'l arran tres pams enlaire,
sega-me'l arran.*

L'un en porta el volant d'or i l'atre el porta de plata.
I el més petit de tots l'en porta sobredaurada.
Si s'ha parat a pixar allà en una cantonada;
una senyora ho ha vist, n'ha quedat enamorada.

Els tres garberets

Ja l'ha enviat a buscar per una seva criada:
—Garberet, bon garberet, la senyora vos demana.
—Digueu-li que ja hi *airé*; les tres de la matinada.
Con les tres ne varen ser, garberet puja l'escala:
—Mestressa què se li ofereix què és lo que vostè demana?
—Si me'n volia segar, segar en un camp de civada.
—Prou l'en segaria jo, sapigués on t'és sembrada.
—No és en cap bac ni solei, ni tampoc en terra plana;
és a sota el davantal, que la camisa l'amaga.
Garberet, bon garberet, contes garbes n'heu lligades?
—Trenta-set o trenta-vuit, trenta-nou la que faig ara;
i a quaranta arribaré, si el garrot no se m'aplana.
—Garberet, bon garberet, no us espanteu pas encara
que ja us el faré aixecar menjant ous i botifarra.

*Sega-me'l arran,
sega-me'l arran tres pams enlaire,
sega-me'l arran.*